

Билките и нашето здраве

Публикувано от legolas на 2011-04-22

БИЛКИТЕ И НАШЕТО

ЗДРАВЕ

За мнозина наши съвременници лекуването с билки е нещо остаряло, отживелица от дълбока древност. Безспорноуспехите на синтетичната химия дадоха възможност в лабораториите да се създадат стотици нови, несъществуващи в природата органични съединения, с които сега се лекуват много болести, от които страда човек. Тази вяра в неограничените възможности на химията бе разколебана с откриването на нов вид лекарствени вещества, получени от растенията. Касае се за така наречените антибиотици — лекарствени препарати, получени от определени видове гъби и някои родствени на тях организми. Успехът, който имаше пеницилинът, застави мнозина да се обърнат към стария неизчерпаем източник за създаване на лекарства — растенията. Разбира се, не бива да се подценяват успехите на синтетичната химия и нейните възможности, но не бива също и да се мисли, че растенията са дали всичко, което те могат да дадат за здравето на човечеството. Една от основните задачи на фитохимията е да изолира действащите вещества от лекарствените растения в чист вид. При това обаче се премахват и много други полезни вещества, които се съдържат в тях и биха имали благоприятно въздействие върху здравето на човека. Така синтетичният витамин С не може да замени по действие витамин С например в шипките, които освен него съдържат и провитамин А, витамин К, плодови киселини, захари и други вещества. От друга страна, много от съставните части на растението имат по-добро лечебно действие, когато се използва цялото растение, а не отделни негови химични съставки. Това се дължи на взаимното влияние на различните вещества, съдържащи се в него. Така например гликозидите на вълнестия напръстник (*Digitalis lanata* Ehrh.) в чисто състояние са слабо разтворими във вода. Когато обаче се взимат като запарка от цялото растение, те се разтварят във водата поради взаимното действие на съдържащите се в него вещества, като сапонини, органични киселини и др. В някои случаи и хининовите кори (*Cortex chinae*) са по-ценни от хинина, лудото биле (*Atropa belladonna* L.) — от атропина и т. н. Ето защо често в медицината се препоръчва да се използва цялостният извлек от дадено лекарствено растение, а не отделни изолати от него.

Вълнест напръстник

(*Digitalis lanata* Ehrh.)

Според Гамерман (А. Гамерман и др. «Растения делители», Москва, 1963) предимството на лекарствените растения пред веществата, създавани от фармацевтичната химия, се състои в това, че растителното вещество се образува в живата клетка. Каквато и да е разликата между растенията и животните, основната единица — клетките, — от които са изградени телата и на растенията, и на животните, има много общи неща, изразяващи се в сходството на някои важни биохимични процеси, които протичат в клетките както на животните, така и на растенията. Ето защо активните вещества, съдържащи се в растителната клетка, дори когато са отровни, не рушат рязко и силно хода на процесите в живата клетка на човека и животните, както това правят някои вещества, получени по химичен път. Това се дължи на обстоятелството, че в продължение на милиони години животните, хранейки се с висшите растения, които са били техен основен източник

на храна, са се приспособявали към веществата, съдържащи се в тези растения, и са изграждали тялото си от тях. Тази непосредствена хранителна връзка между животните и растенията е причината и за тясната химична връзка между съставните части на растенията и нормалната работа на органите на животните и човека. От това се определя и превъзходството на лекарствените природни вещества над химичните. Те оказват особено благоприятно лечебно действие при хронични заболявания и при стари хора, където защитната и обезвреждаща отровите сила на организма е значително отслабнала. От данните, с които разполагаме за лекарствените растения и перспективите на използването им, можем уверено да кажем, че още дълго време скромните билки, които растат из горите и полята, ще служат за укрепване здравето на човека.

Анасон — *Pimpinella*

***anisum* L.**

Сем. Сенникоцветни — *Umbelliferae*

Разпространение. Само като културно растение в най-топлите части на страната. Произхожда вероятно от Средиземноморската област.

Описание. Едногодишно тревисто растение със слабо вретеновидно задебелен главен корен и с цилиндрично, слабо набраздено към върха разклонено стъбло, високо до 60 см. Листата в основата и в долната част на стъблото закръглени сърцевидни, цели или врязано нарязбени до наделени, с дълги дръжки; в средната му част също са с дълги дръжки, тройно наделени, а върхните са приседнали, с линейно ланцетни делчета. Цветовете са бели, с 5-делна чашка, 5 листно венче, 5 тичинки и един плодник с долен яйчник и 2 стълбчета. Събрани са в сложни сенници, всеки с по 7—15 лъча. Плодовете яйцевидни, наребени. Анасонът е медоносно растение. Цъфти през май-юни.

Билките и нашето здраве

Powered by

Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024